

Čj. UOOU-07180/14-19

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 16. ledna 2015 takto:

Rozklad účastníka řízení, spolku KLUB 213, se sídlem Košík 91, 289 35 Košík, IČ: 26652986, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů Čj. UOOU-07180/14-12 ze dne 24. listopadu 2014, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti s provozem webových stránek na internetové adrese www.k213.cz bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo účastníku řízení, spolku KLUB 213, se sídlem Košík 91, 289 35 Košík, IČ: 26652986, doručeno dne 10. října 2014. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět, doručený Úřadu dne 4. června 2014, který je součástí spisového materiálu a další skutečnosti zjištěné v průběhu prověřování tohoto podnětu.

Správní orgán prvního stupně zjistil, že doménové jméno www.k213.cz, je registrováno na účastníka řízení. Ze spisového materiálu vyplývá, že na internetové adrese www.k213.cz/Reknu-Ti-jaka-jsi-matka byl v době od 8. června 2013 minimálně do 3. října 2014 uveřejněn článek obsahující osobní údaje třinácti osob v rozsahu jméno, příjmení a případně akademický titul spolu s informací, že se jedná o klientky ... .

Na vyžádání správního orgánu prvního stupně ... upřesnila, že ze třinácti uvedených jmen se v deseti případech jedná skutečně o její klientky.

Účastník řízení se vyjádřil k předmětu řízení při nahlédnutí do spisu, kdy mimo jiné uvedl, že jmenovaná ... je osobou ohrožující veřejnou bezpečnost, zejména bezpečnost dětí a uvedl, že ve zmíněném článku nejsou uvedeny žádné osobní údaje, dle kterých by bylo možné fyzickou osobu identifikovat. Dále uvedl, že i v případě, že by bylo možné i tuto identifikaci provést, nebo se tyto osoby v seznamu poznaly, resp. v seznamu je identifikovali jejich

příbuzní nebo známí, nad ochranou osobních údajů stojí obecný zájem, kterým je varovat veřejnost před osobami obecně nebezpečnými a organizovaným zločinem. Podle účastníka řízení je proto společensky vysoce žádoucí o této osobě, jejích skutcích a na ni napojených osobách informovat co nejširší veřejnost.

Správní orgán prvního stupně následně dospěl k závěru, že se jedná o osobní údaje podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., které byly dále účastníkem řízení zveřejněny (tedy zpracovány) bez souhlasu subjektů údajů, čímž účastník řízení porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000, tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000Sb., a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů.

Rozhodnutím čj. UOOU-07180/14-12 ze dne 24. listopadu 2014 proto správní orgán prvního stupně za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. uložil účastníku řízení v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokutu ve výši 20.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 26. listopadu 2014 a ve stanovené lhůtě dne 10. prosince 2014 podal účastník řízení prostřednictvím elektronické pošty rozklad, který dne 12. prosince 2014 potvrdil podáním osobně na podatelně Úřadu.

V rozkladu účastník řízení uvedl s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 98/2008-148 ze dne 29. července 2009, že jméno a příjmení není osobním údajem, dále se podivil nad tím, že správní orgán prvního stupně si neověřil, zda účastník řízení nemá souhlas dotčených osob se zveřejněním jejich údajů, že tyto údaje již byly zveřejněny dříve a napadl také výši uložené sankce.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházela jeho vydání a dospěl k následujícím závěrům.

Úvodem odvolací orgán k otázce osobních údajů uvádí, že podle definice dle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitého subjektu údajů. V daném případě informace uvedené prostřednictvím internetové adresy o matkách, které nechávají „vyšetřovat“ své děti uvedenou ..., ve spojení s uvedením jména a příjmení těchto žen, jsou dostatečné k tomu, aby se jednalo o subjekty určené či určité. Vzhledem k obsahu uvedeného článku, který se týká problematiky přiznání péče o dítě, jsou uvedené informace v předmětném článku dostatečné pro druhou stranu sporu, která může uvedené osoby v článku jasně identifikovat, ale i pro další osoby, neboť tyto informace byly zveřejněny prostřednictvím internetových stránek, které současně umožňují i dohledání dalších podrobností. Navíc sám účastník řízení připustil, že může dojít k identifikaci konkrétní fyzické osoby, uvádí však, že převažuje nad ochranou osobních údajů obecný zájem varovat veřejnost před osobami obecně nebezpečnými a organizovaným zločinem. K tomuto názoru účastníka řízení se již v napadeném rozhodnutí vyjádřil správní orgán prvního stupně.

Odvolací orgán se ztotožňuje se závěrem správního orgánu prvního stupně, že se jedná o osobní údaje dle ustanovení § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. Informace o matkách v daném článku ve spojení se jménem a příjmením jsou nepochybně osobními údaji. Pokud se jedná o účastníkem řízení uváděný obecný zájem na ochraně veřejnosti a informování veřejnosti o osobách obecně nebezpečných, není zde žádný právní titul, který by účastníka

řízení opravňoval posuzovat a hodnotit jednání ... a dalších osob zmíněných v uvedeném článku.

Odvolací orgán dále uvádí, že názor Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku čj. 1 As 98/2008-148 o tom, zda je jméno, příjmení a číslo občanského průkazu osobním údajem, je v rozporu s § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. a především čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů. Podmínkou, aby určitá informace byla osobním údajem, není, aby byla součástí veřejného seznamu, tj. aby daná osoba byla identifikovaná pro úplně každého.

Ze shromážděného materiálu rovněž vyplývá, že to byl právě účastník řízení, který určil účel a prostředky zpracování osobních údajů, provedl jejich zpracování (zveřejnění) a je tak v souladu s ustanovením § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. správcem osobních údajů plně odpovědným za jejich zpracování. V této souvislosti nelze akceptovat odkaz účastníka řízení na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 98/2008-148 ze dne 29. července 2009, který je pro daný případ irelevantní. Naopak, již v napadeném rozhodnutí správně odkázal správní orgán prvního stupně na vyjádření Soudního dvora Evropské unie, že za zpracování osobních údajů je třeba považovat uvádění osobních údajů na internetové stránce, přičemž se jedná přinejmenším o zčásti automatizované zpracování osobních údajů ve smyslu směrnice 95/46/ES.

Uveřejněním osobních údajů v předmětném článku (tj. jejich dalším zpracováním) na volně přístupných internetových stránkách účastníka řízení došlo vzhledem k obsahu článku (informování o matkách, které dle názoru účastníka řízení nemají rády své děti a spolupracují s ..., která hájí matky – vražedkyně) ke značnému zásahu do soukromého a osobního života dotčených osob, o čemž svědčí použité formulace ze strany účastníka řízení, např. již úvod zmíněného článku: „Kdo jsou ženy, které nechávají své děti „vyšetřovat“ a manipulovat živnostnicí – psychologkou ... ..“ a další: „Kdo jsou ženy, které platí ... za to, že na jejich dětech provádí psychologické manipulace a snaží se mrzačit jejich dětskou duši naváděním proti druhému rodiči.“

Odvolací orgán rovněž dovodil, že nelze souhlasit s tvrzením účastníka řízení, že se správní orgán prvního stupně nezabýval otázkou, zda se nejedná o zveřejněné údaje, či zda účastník řízení neměl ke zveřejnění uvedených osobních údajů souhlasu subjektů údajů. K tomu odvolací orgán uvádí, že plně souhlasí s vyjádřením správního orgánu prvního stupně v napadeném rozhodnutí a dále opět zdůrazňuje, že správce může podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. zpracovávat (tedy i zveřejňovat) osobní údaje pouze se souhlasem subjektů údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat, naplní-li některou z výjimek dle § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení však žádný souhlas se zpracováním osobních údajů nedoložil a nenaplnil ani žádnou z uvedených výjimek dle § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Odvolací orgán upozorňuje, že doložit souhlas je povinností správce.

Rovněž tak odvolací orgán souhlasí s tím, jak se správní orgán prvního stupně vypořádal s ustanovením § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Podle odvolacího orgánu uveřejněním článku došlo k nepřiměřenému zásahu do osobního a soukromého života subjektů údajů, čímž bylo porušeno ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000Sb., konkrétně věta za středníkem, že takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Výjimka dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. tak naplněna nebyla.

Odvolací orgán se také zabýval otázkou výše uložené sankce a okolnostmi, které správní orgán vedly k jejímu uložení. Podle platné právní úpravy je povinností správního orgánu

uložit sankci s uvedením všech okolností a právního uvážení, které jej vedly k určení výše stanovené sankce. Odvolací orgán neshledal v tomto závad, neboť s přihlédnutím jak k nebezpečnosti daného skutku, tedy zveřejnění článku prostřednictvím internetových stránek, které představuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektů údajů i dalších osob, jak je uvedeno výše, tak i s přihlédnutím k počtu dotčených osob – subjektů údajů, považuje uloženou sankci za přiměřenou.

K výši uložené sankce odvolací orgán dále konstatuje, že za spáchání daného správního deliktu veřejně přístupnou počítačovou sítí je možné v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. uložit sankci až do výše 5.000.000 Kč. Sankce ve výši 20.000 Kč byla tedy uložena skutečně při dolní hranici zákonné sazby a její samotná výše nemůže být pro účastníka řízení v žádném případě likvidační, jak účastník řízení namítl, přičemž tuto námitku nijak nedoložil. V opačném případě by u spolků, jako je účastník řízení, nebylo nikdy možné dosáhnout ani minimální sankcí jejího cíle a účelu. Účelem správní pokuty je, aby pachatel skutečně pocítil odpovědnost za své protiprávní jednání a to tím, že se tato sankce projeví v jeho majetkové sféře v takové výši, která pro něj nebude zanedbatelná.

Odvolací orgán po posouzení všech uvedených skutečností dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně rozhodl správně o porušení ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. a tím o spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., přičemž neshledal důvod ke změně napadeného rozhodnutí ani výše uložené sankce, která byla řádně odůvodněna.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 16. ledna 2015

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková